

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- ก่อเกียรติ เอี่ยมบุตรลบ. หลักการรับฟังคำรับสารภาพของผู้ต้องหา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. สาขาวิชานิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.
- เกียรติขจร วัจนะสวัสดิ์. ดุลพินิจในการไม่ฟ้องคดีอาญาที่มีมูลของอัยการในสหรัฐอเมริกา. วารสารนิติศาสตร์ 10, 1(2521) : หน้า 154-171.
- เกียรติขจร วัจนะสวัสดิ์. บทบาทของอัยการในการควบคุมอำนาจตำรวจในสหรัฐอเมริกา. วารสารอัยการ 1 (กันยายน 2521): หน้า 10.
- ชนิษฐนันท์ พลรัตน์. การนำวิธีการกันตัวผู้ร่วมกระทำความเป็นพยานมาปรับใช้กับการสืบสวนและสอบสวนของคณะกรรมการ ป.ป.ป. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. สาขาวิชานิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.
- เข้มชัย ชุตติวงศ์.คำอธิบายกฎหมายลักษณะพยาน. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร:สำนักพิมพ์นิติบรรณาการ, 2541.
- คณิง ฉายไชย. พยาน. กรุงเทพมหานคร:โรงพิมพ์สารศึกษการพิมพ์, 2521.
- จักรพงษ์ วิวัฒน์วานิช. การกลั่นกรองพยานหลักฐานชั้นสอบสวน. วิทยานิพนธ์ หลักสูตรปริญญาโทมหาบัณฑิต. สาขาวิชานิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- จิตติ เจริญจำ. คำรับที่ทำให้ตนเองเสียประโยชน์ในทางอาญา. วารสารอัยการ 17, 193 (มีนาคม 2537): หน้า 28-35.
- ชนิษฐญา (รัชณี) ชัยสุวรรณ. การใช้ดุลพินิจในการดำเนินคดีอาญาของพนักงานอัยการ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. สาขาวิชานิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.
- ชัยสิทธิ์ ตราชูธรรม. กฎหมายภาษีอากร เล่ม 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์วิญญูชน, 2536.
- ชัยสิทธิ์ ตราชูธรรม. ภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะฉบับประยุกต์. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์วิญญูชน, 2539.
- ชัยสิทธิ์ ตราชูธรรม. ลักษณะพิเศษของประมวลรัษฎากร. ศุลกาห. 35,4 (กรกฎาคม-สิงหาคม 2531) : หน้า 48-49.
- ชาญณรงค์ ปราณจิตต์ และคณะ. การวิจัยเพื่อหาวิธีลดปริมาณคดีที่มาสู่ศาลและความรวดเร็วในการดำเนินคดี: รายงานการวิจัย. 2543.
- ณัฐจักร ปัทมสิงห์ ณ อยุธยา. อัยการกับการใช้ดุลพินิจในการสั่งไม่ฟ้องคดี : ข้อเสนอสำหรับประเทศไทย. บทบัญญัติ 47 (ธันวาคม 2534) : หน้า 113-115.

- ณัฐพล เรืองน่วม. การนำวิธีการต่อรองคำรับสารภาพมาใช้ในคดีอาชญากรรม. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต. สาขาวิชานิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.
- ถาวร เชาว์วิฆาติ. ข้อสังเกตเรื่อง การสืบพยานประกอบคำรับสารภาพ. วารสารอัยการ 21,244
(มิถุนายน 2541) : หน้า 22-28.
- ธีรสิทธิ์ พันธุ์ฤทธิ์. คำรับสารภาพชั้นสอบสวน. วารสารอัยการ 18,206 (เมษายน 2538) : หน้า 105-126.
- นิจรินทร์ องค์กรพิสุทธิ. การต่อรองคำรับสารภาพ. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. สาขาวิชา
นิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.
- บุญศักดิ์ เจียมปรีชา. เปิดนโยบาย บุญศักดิ์ เจียมปรีชา ผอ. สำนักตรวจและปฏิบัติการพิเศษ.
วารสารภาษี บัญชีและกฎหมายธุรกิจ (มกราคม 2541) : หน้า 9-17.
- ปรีดี บุญยัง. ภาษีมูลค่าเพิ่มกับความมั่นคงทางเศรษฐกิจ; เอกสารวิจัยส่วนบุคคล. ลักษณะวิชา
เศรษฐกิจ วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร, ปีการศึกษา 2533-2534.
- พนัส ทศนิยานนท์ และจิรศักดิ์ พรหมทอง. ดุลพินิจของอัยการกับหลักความเสมอภาคตาม
กฎหมาย. วารสารอัยการ 4 (มีนาคม 2524) : หน้า 73.
- พรเพชร วิชิตชลชัย. คำอธิบายกฎหมายลักษณะพยาน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: บริษัทยูแพค
จำกัด, 2539.
- พลประสิทธิ์ ฤทธิรักษา. ความคิดและระวางโทษสำหรับผู้ถือโงงรัฐในระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม. คุณ
พาหุ 43,4 (กรกฎาคม- ธันวาคม 2539) : หน้า 126 – 132.
- เพชรรัตน์ สุกนิมิตรกุลกิจ. กฎหมายภาษีมูลค่าเพิ่มในสหภาพยุโรป : E-Commerce. สรรพากรสาร
48, 11 (พฤศจิกายน 2544) : หน้า.
- มน โขศรีสาร. การรับฟังพยานหลักฐานที่ได้มาจากการจับ คั่น ยึด โดยมีชอบ : ศึกษาเฉพาะกรณี
พยานวัตถุและพยานเอกสาร. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. คณะนิติศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2539.
- ยุติธรรม, กระทรวง: กองวิชาการ สำนักงานปลัด. การลดปริมาณคดีขึ้นสู่ศาล: พิจารณาในประเด็น
การตั้งฟ้องและการตั้งไม่ฟ้องของพนักงานอัยการ. วารสารยุติธรรม (2545) : หน้า 19-39.
- ระดม “คนกระบวนกการยุติธรรม” ถกเข้ม “การต่อรองคำรับสารภาพ” กม. สหรัฐใช้กับเมืองไทยได้
หรือ?. หนังสือพิมพ์มติชนรายวัน (25-27 พฤศจิกายน 2546) : หน้า 19.
- รชฎ เจริญฉ่ำ. ระบบการฟ้องคดีอาญาโดยรัฐ. วารสารอัยการ 19 (ธันวาคม 2539) : หน้า 33-34.
- รุ่งแสง กฤตยพงษ์. ระบบอัยการในประเทศสหรัฐอเมริกา. วารสารอัยการ 14,163 (กันยายน 2534)
: หน้า 35.
- เรวัต ฉ่ำเฉลิม. ชะลอการฟ้อง. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. สาขาวิชานิติศาสตร์
คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522.
- วทัตญญู เหมะจรรย์กุล. ข้อจำกัดทางกฎหมายในการดำเนินคดีผู้ทุจริตในระบบภาษีมูลค่าเพิ่ม. วิทยานิพนธ์
ปริญญามหาบัณฑิต. สาขาวิชานิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.

- วรงค์ดี พิบูลย์,พระ. ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา. พระนคร:โรงพิมพ์รุ่งเรืองรัตน์, 2513.
- วิบูลย์ ชัยชนะศิริวิทยา. การดำเนินคดีอาญากรณีทุจริตกามีมูลค่าเพิ่ม. เอกสารประกอบการอบรม
สำหรับตำแหน่งนิติกร กรมสรรพากร. 2546.
- วีระพงษ์ บุญโยธาส. การนำวิธีการต่อรองการลงโทษมาปรับใช้กับระบบกฎหมายไทย. วารสาร
กฎหมาย 20, 2 (2543) : หน้า 25-31.
- ศุภลักษณ์ พิณีภูวดล. คำอธิบายกฎหมายการคลังและภาษีอากร:ภาคทฤษฎีและหลักกฎหมาย
ภาษีอากร. กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์วิญญูชน,2542.
- สมภพ ผ่องสว่าง. การทุจริตกามีมูลค่าเพิ่ม “พ่อค้าโกงภาษีหรืออาชญากร. สรรพากรสาส์น 45,
9 (กันยายน2541) : หน้า 147-156.
- สมภพ ผ่องสว่าง. การหลีกเลี่ยงภาษีมูลค่าเพิ่ม ศึกษาเฉพาะกรณีที่เกี่ยวข้องกับใบกำกับภาษี.
สรรพากรสาส์น 43,2 (กุมภาพันธ์ 2539) : หน้า 113-119.
- สมภพ ผ่องสว่าง. กลโกงภาษีมูลค่าเพิ่ม . วารสารศาลภาษีอากร 1,1 (เมษายน2541) : หน้า 97-104.
- สรรพากร,กรม:ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการระบบจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม. ประเทศชาติได้อะไรจาก
ภาษีมูลค่าเพิ่ม . สรรพากรสาส์น 37, 5 (พฤษภาคม ,2533) : หน้า 21.
- สุชิน ต่างงาม. การกันผู้ร่วมกระทำผิดไว้เป็นพยาน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ. คณะ
นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2529.
- สุเมธ จิตต์พาณิชย์. หลักการค้นหาความจริงในการสอบสวน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ.
สาขาวิชานิติศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.
- สุรัชย์ เชาวลิต. คำรับสารภาพกับการชั่งน้ำหนักพยานหลักฐานในคดีอาญา. วิทยานิพนธ์ปริญญา
โทบริหารธุรกิจ. คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2546.
- เสรี ลีลาสัย. จุดอ่อนภาษีมูลค่าเพิ่ม. วารสารธรรมนิติเอกสารภาษีอากร 16, 181 (ตุลาคม 2539) :
หน้า 35-43.
- โสภณ รัตนากร. คำอธิบายกฎหมายพยาน. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร:สำนักพิมพ์นิติบรรณาการ
,2545.
- อดิศร ไชยคุปต์. ดุลพินิจของพนักงานอัยการในการสั่งไม่ฟ้องคดีอาญา. วิทยานิพนธ์ปริญญา
โทบริหารธุรกิจ. คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง,2542.
- อมร อินทรกำแหง. อำนาจการใช้ดุลพินิจของอัยการอเมริกัน. อัยการนิเทศ 22,2(2503) : หน้า 139.
- อัยการสูงสุด,สำนักงาน:สำนักงานวิชาการ. แนวทางและวิธีการที่เหมาะสมของการใช้มาตรการ
ต่อรองคำรับสารภาพ. ในรายงานผลการศึกษารับฟังความคิดเห็นของประชาชน เรื่อง
การนำมาตรการชะลอการฟ้องและการต่อรองคำรับสารภาพมาใช้ในประเทศไทย. 29-30
มีนาคม 2546 ณ โรงแรมมาการ์เด็นส์ ถนนวิภาวดีรังสิต หลักสี่ กรุงเทพมหานคร.
- ไอสด โกศิน. คำอธิบายและเปรียบเทียบกฎหมายไทยและต่างประเทศในเรื่องกฎหมายลักษณะพยาน
หลักฐาน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร:หอรัตนชัยการพิมพ์,2538.

ภาษาอังกฤษ

David A. Jones. The Law of Criminal Procedure. Boston: Little : Brown and Company, 1981.

Franklin E. Zimring and Richard S. Frase. The Criminal Justice System Materials on the Administration and Reform of The criminal Law. Boston and Toronto Litte : Brown and Company, 1980.

Fred E. Inbau Marvin and Aspen Jeremy D. Margoulis. Criminal Law the Layman a citizen'sguide. pensylvania:1977.

John Kaplan. Criminal Justice Introduction Cases and Materials. New York : The Foundation Press, . Inc., 1973.

Milton Heumann . A not on plea bargaining case pressure. Law & Society Review (spring, 1975) : p.

Sue Titus Reid. Criminal and Criminology. New York: holt, Rienhart and Wington, 1976.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

Rule 11. Pleas**(a) Entering a Plea.**

(1) *In General.* A defendant may plead guilty, not guilty, or (with the court's consent) nolo contendere.

(2) *Conditional Plea.* With the consent of the court and the government, a defendant may enter a conditional plea of guilty or nolo contendere, reserving in writing the right to have an appellate court review an adverse determination of a specified pretrial motion. A defendant who prevails on appeal may then withdraw the plea.

(3) *Nolo Contendere Plea.* Before accepting a plea of nolo contendere, the court must consider the parties' views and the public interest in the effective administration of justice.

(4) *Failure to Enter a Plea.* If a defendant refuses to enter a plea or if a defendant organization fails to appear, the court must enter a plea of not guilty.

(b) Considering and Accepting a Guilty or Nolo Contendere Plea.**(1) *Advising and Questioning the Defendant.***

Before the court accepts a plea of guilty or nolo contendere, the defendant may be placed under oath, and the court must address the defendant personally in open court. During this address, the court must inform the defendant of, and determine that the defendant understands, the following:

(A) the government's right, in a prosecution for perjury or false statement, to use against the defendant any statement that the defendant gives under oath;

(B) the right to plead not guilty, or having already so pleaded, to persist in that plea;

(C) the right to a jury trial;

(D) the right to be represented by counsel--and if necessary have the court appoint counsel--at trial and at every other stage of the proceeding;

(E) the right at trial to confront and cross-examine adverse witnesses, to be protected from compelled self-incrimination, to testify and present evidence, and to compel the attendance of witnesses;

(F) the defendant's waiver of these trial rights if the court accepts a plea of guilty or nolo contendere;

- (G) the nature of each charge to which the defendant is pleading;
- (H) any maximum possible penalty, including imprisonment, fine, and term of supervised release;
- (I) any mandatory minimum penalty;
- (J) any applicable forfeiture;
- (K) the court's authority to order restitution;
- (L) the court's obligation to impose a special assessment;
- (M) the court's obligation to apply the Sentencing Guidelines, and the court's discretion to depart from those guidelines under some circumstances; and
- (N) the terms of any plea-agreement provision waiving the right to appeal or to collaterally attack the sentence.

(2) *Ensuring That a Plea Is Voluntary.* Before accepting a plea of guilty or nolo contendere, the court must address the defendant personally in open court and determine that the plea is voluntary and did not result from force, threats, or promises (other than promises in a plea agreement).

(3) *Determining the Factual Basis for a Plea.* Before entering judgment on a guilty plea, the court must determine that there is a factual basis for the plea.

(c) Plea Agreement Procedure.

(1) *In General.* An attorney for the government and the defendant's attorney, or the defendant when proceeding pro se, may discuss and reach a plea agreement. The court must not participate in these discussions. If the defendant pleads guilty or nolo contendere to either a charged offense or a lesser or related offense, the plea agreement may specify that an attorney for the government will:

- (A) not bring, or will move to dismiss other charges;
- (B) recommend, or agree not to oppose the defendant's request, that a particular sentence or sentencing range is appropriate or that a particular provision of the Sentencing Guidelines, or policy statement, or sentencing factor does or does not apply (such a recommendation or request does not bind the court); or
- (C) agree that a specific sentence or sentencing range is the appropriate disposition of the case, or that a particular provision of the Sentencing Guidelines, or policy statement, or sentencing factor does or does not apply (such a recommendation or request binds the court once the court accepts the plea agreement).

(2) *Disclosing a Plea Agreement.* The parties must disclose the plea agreement in open court when the plea is offered, unless the court for good cause allows the parties to disclose the plea agreement in camera.

(3) *Judicial Consideration of a Plea Agreement.* (A) To the extent the plea agreement is of the type specified in **Rule 11 (c)(1)(A)** or (C), the court may accept the agreement, reject it, or defer a decision until the court has reviewed the presentence report. (B) To the extent the plea agreement is of the type specified in **Rule 11 (c)(1)(B)**, the court must advise the defendant that the defendant has no right to withdraw the plea if the court does not follow the recommendation or request.

(4) *Accepting a Plea Agreement.* If the court accepts the plea agreement, it must inform the defendant that to the extent the plea agreement is of the type specified in **Rule 11 (c)(1)(A)** or (C), the agreed disposition will be included in the judgment.

(5) *Rejecting a Plea Agreement.* If the court rejects a plea agreement containing provisions of the type specified in **Rule 11 (c)(1)(A)** or (C), the court must do the following on the record and in open court (or, for good cause, in camera):

(A) inform the parties that the court rejects the plea agreement;

(B) advise the defendant personally that the court is not required to follow the plea agreement and give the defendant the opportunity to withdraw the plea; and

(C) advise the defendant personally that if the plea is not withdrawn, the court may dispose of the case less favorably toward the defendant than the plea agreement contemplated.

(d) *Withdrawing a Guilty or Nolo Contendere Plea.* A defendant may withdraw a plea of guilty or nolo contendere:

(1) before the court accepts the plea, for any reason or no reason; or

(2) after the court accepts the plea, but before it imposes sentence if:

(A) the court rejects a plea agreement under **Rule 11 (c)(5)**; or

(B) the defendant can show a fair and just reason for requesting the withdrawal.

(e) *Finality of a Guilty or Nolo Contendere Plea.* After the court imposes sentence, the defendant may not withdraw a plea of guilty or nolo contendere, and the plea may be set aside only on direct appeal or collateral attack.

(f) Admissibility or Inadmissibility of a Plea, Plea Discussions, and Related Statements.

The admissibility or inadmissibility of a plea, a plea discussion, and any related statement is governed by Federal Rule of Evidence 410.

(g) Recording the Proceedings. The proceedings during which the defendant enters a plea must be recorded by a court reporter or by a suitable recording device. If there is a guilty plea or a nolo contendere plea, the record must include the inquiries and advice to the defendant required under **Rule 11(b)** and (c).

(h) Harmless Error. A variance from the requirements of this rule is harmless error if it does not affect substantial rights

ภาคผนวก ข

ร่างพระราชบัญญัติ
ว่าด้วยความร่วมมือของผู้กระทำความผิดในคดีอาญา

พ.ศ.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติว่าด้วยความร่วมมือของผู้กระทำความผิดในคดีอาญา พ.ศ.....”

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้มีผลใช้บังคับ.....

มาตรา 3 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 4 ในระหว่างการสอบสวนคดีอาญา หากผู้ต้องหาสมัครใจเปิดเผยข้อมูลความผิดหรือพยานหลักฐาน อันเป็นประโยชน์ในการสืบสวน การสอบสวน การดำเนินคดี การจับกุมตัวการ ผู้ใช้จำวาน ผู้กระทำความผิดในคดีเดียวกันหรือคดีอื่น เพื่อให้ได้รับการพิจารณายุติการดำเนินคดีนั้นทั้งหมดหรือบางส่วน ให้ผู้ต้องหาร้องขอต่อพนักงานสอบสวน เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจสอบสวนคดีอาญาตามกฎหมายอื่น หรือพนักงานอัยการ

มาตรา 5 เมื่อพนักงานสอบสวน เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจสอบสวนคดีอาญาตามกฎหมายอื่น ได้รับการร้องขอตามมาตรา 4 หากเห็นว่ากรกระทำของผู้ต้องหาไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนจะเป็นประโยชน์ต่อทางราชการ และมีเหตุอันสมควรที่จะยุติการดำเนินคดีนั้นทั้งหมดหรือบางส่วน ให้รวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานทั้งหมดพร้อมทำความเข้าใจและส่งสำนวนการสอบสวนไปยังพนักงานอัยการ

มาตรา 6 เมื่อพนักงานอัยการได้รับการร้องขอตามมาตรา 4 หรือได้รับสำนวนการสอบสวนตามมาตรา 5 เห็นว่ามีเหตุอันสมควรที่จะยุติการดำเนินคดีนั้นทั้งหมดหรือบางส่วน ให้พนักงานอัยการออกคำสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาในข้อหาหรือบางข้อหาแล้วแต่กรณี

มาตรา 7 ในระหว่างการพิจารณาคดีของศาลชั้นต้น หากจำเลยประสงค์จะดำเนินการตามมาตรา 4 ให้จำเลยยื่นคำร้องขอเป็นหนังสือต่อพนักงานอัยการ

มาตรา 8 เมื่อพนักงานอัยการได้รับคำร้องตามมาตรา 7 เห็นว่าคดีมีเหตุอันสมควรที่จะยุติการดำเนินคดีทั้งหมดหรือบางส่วน ให้พนักงานอัยการออกคำสั่งถอนฟ้องจำเลยในความผิดนั้นทั้งหมดหรือบางส่วนแล้วแต่กรณี

มาตรา 9 เมื่อพนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาหรือถอนฟ้องจำเลยให้ดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาตรา 145

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....

นายกรัฐมนตรี

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาววนิดา สิงห์ก้อม เกิดวันที่ 8 ตุลาคม 2521 ณ จังหวัดขอนแก่น สำเร็จการศึกษาระดับปริญญา
บัณฑิต คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2543 เมื่อวันที่ 29 ตุลาคม 2544 ได้รับบรรจุเข้า
รับราชการ ตำแหน่ง นิติกร 3 และเมื่อวันที่ 29 ตุลาคม 2546 จนกระทั่งปัจจุบันรับราชการตำแหน่งนิติกร 4 ณ
สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 2 กรมสรรพากร